

sheela na gig a bunkerbe költözik

*sheela na gig nem zavartatja magát
derüsen ül a templom falán a lába széttárva a vulvája kéken világít
azért ül ott hogy mindenkit emlékeztessen
van testünk és nem félünk tőle
régén azt hitték a paráználkodás vagy a gonosz ellen véd
ezen sheela csak nevet van humora és még jobban kitarja
önmagát*

*amióta itthon vagyok az idő nyílt így ki
tinédzserkoromban írt naplók bontogatják lap-szárnyaikat és nagy halomban terülnek
szét a babaruhák a nappali padlóján
egész nap rajtuk keresztül lépkedek éveken gázolok keresztül és széthordom őket
pedig el sem mentem otthonról
a lakásba ellentmondást nem tűrően furakodik be a fehér ég
világos rezzenéstelen ablakkeretek mint kivont kardok
kimerevített állóképet vágnak a külvilágból állítólag az én érdekemben
engem védenek ha kinyitom őket és
széttárom magam ki- és beáramlik a levegőm
köldökön be gáton ki*

*mint egy legyező követem ki akarok nyílni
sheela na gig meséld el hogyan kell szeretni
a saját sebezhetőségem és a testi valóságom
ki vagy te sheela na gig
angyal emlékmű egy elvetélt gyerekről vagy maga a szülő nő
azért nevetsz-e mert jobb helyen vagy mint mi
vagy mert a tested a bunkered és ahelyett hogy belé zárnád magad
belakod*

mantra

*a kontrakciók a madarak hangjának hajnali terjedéseként
érnek egyre közelebb és hoznak téged egyre közelebb
mint minden lázadás a tágulásom is mély hangokkal indul majd
ez jelzi hogy elindulhat a hangszálak lazítása
kifakadhat a víz
aki énekel az nem fél
gyógyforrást érez magában feltörni
a torkom morajlása azt jelenti élet
a saját testembe kapaszkodom mert abban bízom a legjobban
szirtjei vannak
ahol fáradt utazók pihennek
lassan kisiüt
rájuk a nap*